

grundlaget. Det embedsmandsudvalg, som vi åbenbart ikke skulle tage hensyn til efter hr. Peter Duetofts opfattelse, har jo arbejdet på grundlag af regeringsgrundlaget, og regeringens interne uenighed er hele tiden blevet dækket ind under embedsmændenes arbejde.

For det andet eller for det tredje, hvis jeg må have lov at citere fra skatteministerens bemærkninger til lovforslaget:

»Det er regeringens opfattelse, at det løbende bør vurderes, i hvilket omfang det vil være hensigtsmæssigt at indføre økonomiske styringsmidler i miljøindsatsen over for andre farlige stoffer og materialer, ligesom afgiftssatsen kan ændres på et senere tidspunkt, hvis miljømæssige grunde taler herfor.«

Disse bemærkninger sammenholdt med regeringsgrundlaget, sammenholdt med Dithmerudvalget, gør jo, at vi må tage principiel stilling.

Og så for at slutte ved hr. Jacob Buksti: Når vi netop tager principiel stilling, så siger vi jo, under hvilke omstændigheder det er, vi synes, at man kan anvende grønne afgifter i miljøpolitikken.

Det var de omstændigheder, jeg listede op i min ordførertale, og som jeg brugte over for det foreliggende lovforslag.

Brian Mikkelsen (KF):

Hvis nogen under debatten skulle være kommet i tvivl, så handler det her lovforslag altså om, at man vil lægge en afgift på det, der betegnes som klorerede opløsningsmidler.

Provenugevinsten er ikke større end 5-6 mio. kr. og vil blive søgt tilbageført til erhvervslivet. Problemet er, at der ikke er sat adresse på gevinsten. Det store sorte hul bliver igen tilgodeset, så det er altså med andre ord den rendyrkede adfærdspåvirkning, der ledes efter. Det ser meget pænt ud i teorien, men i praksis har det vist sig ikke at fungere. Der er jo endnu ingen alternativer til de klorerede opløsningsmidler.

Forbruget er i forvejen halveret inden for de sidste fem år på grund af lovgivningsmæssige krav om substitution. Derfor vil en afgift ikke nedsætte forbruget, men blot forøge omkostningerne for de virksomheder, der ikke har været i stand til at finde substitutionsmuligheder for de klorerede opløsningsmidler.

Vi er samtidig i den paradoksale situation, at regeringens forbud mod ozonlagsnedbrydende CFC'ere medvirker til en stigning i de klorerede opløsningsmidler. Med den ene hånd lovgiver man, så forbruget stiger, med den anden hånd

lægger man flere afgifter på produktet. Det må man jo sige er ret genialt i hvert fald set fra en socialdemokratisk kassimesters side.

Bemærkningerne i lovforslaget efterlader ikke tvivl om regeringens hensigter. Efter at have konstateret, at lovforslaget er begrænset til de tre mest forbrugte klorerede opløsningsmidler, så slås det fast, at det løbende bør vurderes, i hvilket omfang det vil være hensigtsmæssigt at indføre miljøafgifter over for andre farlige stoffer og materialer. Det vil givet komme til at koste endnu flere arbejdspladser og konkurrenceevne, hvis regeringen gør alvor af den her trussel; jeg siger bare velbekomme.

Uden at det skal komme som en stor overraskelse, må jeg konstatere, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg må sige til hr. Brian Mikkelsen, at det kommer nu lidt som en stor overraskelse.

Jeg benyttede sidste weekend til et ganske fornøjeligt stykke arbejde ved at læse hr. Per Stig Møllers nyeste bog om miljøet. Det var lidt af en oplevelse pludselig at opleve en konservativ politiker, som stort set er enig med os andre, og derfor så undrer det mig lidt, at det parti, som han er medlem af, ikke rigtig følger den linje. Men det kan være, hvad det være vil. Nu vil jeg gå hjem og læse den én gang til for at blive bekræftet i, at konservative også kan være fornuftige.

Men jeg bad egentlig om ordet for at sige til hr. Løgstrup Madsen, at det er dog fantastisk, at det skulle være useriøst, hvis man elsker grønne afgifter – det er jeg i øvrigt enig i – men det er da lige så useriøst, hvis man ikke kan lide dem for enhver pris. Sandheden på det her område er, at i nogle tilfælde er grønne afgifter faktisk fornuftige, og i andre tilfælde er de ikke. Derfor bekymrer det mig lidt, at Venstre skipper sig ind med argumentet: Grønne afgifter vil vi ikke have. Jo, men i nogle situationer kan det altså være godt og i andre ikke. Jeg er ikke varm tilhænger af grønne afgifter i CO₂- og SO₂-sammenhænge, det er ingen offentlig hemmelighed.

Men regeringen – kan man jo se i avisen i dag – har en ganske fornuftig holdning på det område. I dagens udgave af Politiken er det jo markeret, at kan der findes andre muligheder, som opnår de samme miljømål, så er regeringen indstillet på det. Fornuftigt, fornuftigt.